

اهمیت و ویژگی‌های فیزیوگرافیکی - هیدرولوژیکی حوضه‌ی گاماسیاب

دکتر سیاوش شایان

گروه جغرافیا - دانشگاه تربیت مدرس

چکیده :

در این پژوهش اهمیت مطالعات فیزیوگرافیکی و هیدرولوژیکی در امور توسعه مورد بحث قرار گرفته و استدلال شده است که انجام محاسبات در این زمینه‌ها می‌تواند زیربنای امور توسعه محسوب گردد. همچنین ضمن استفاده از داده‌های ماهواره‌ای، عکس‌های هوایی، نقشه‌های توپوگرافی و اطلاعات هیدرولوژیکی حوضه‌ی گاماسیاب، روابط هیدرولوژیکی در زمینه‌های فرم (شکل)، تراکم آبراهه‌ها، ضریب طولی جریان سطحی، زمان تمرکز، شیب متوسط آبراهه‌ی اصلی، هیسومتری حوضه، توزیع مساحت بر حسب طبقات ارتفاعی آینده‌ی سیستم جریانی گاماسیاب در منطقه مورد بحث، بررسی و محاسبه قرار گرفته و تأثیر هر یک از آن‌ها در ویژگی‌های هیدرولوژیکی و رفتار آب رود گاماسیاب بیان شده است و سیلاب‌های مورد انتظار و رسوب‌زایی حوضه نیز محاسبه و مشخص شده‌اند.

کلمات کلیدی:

فیزیوگرافی، هیدرولوژی، ژئومورفولوژی کاربردی، حوضه‌ی گاماسیاب، نهاوند.

مقدمه :

مهار و استفاده از منابع آب از گذشته‌های دور و طی تاریخ زندگی بشر اهمیتی به‌سزا داشته و نشانه‌ای از میزان پیشرفت فناوری‌ها در هر تمدنی محسوب می‌شده است. ایرانیان، رومی‌ها، چینیان و مردم مصر از پیشتازان مهار آب‌ها، سیلاب‌ها و طغیان‌ها و استفاده بهینه از آن‌ها به‌هنگام خشک سالی‌ها و فصول کم‌آبی بوده‌اند. حفر قنوات، ایجاد بندها و سدهای مختلف با ابعاد متفاوت و مصالح گوناگون، حفر مجاری مصنوعی برای جریان و انتقال آب و احداث چاه برای بهره‌گیری از آب‌های سفره‌های زیرزمینی از جمله اقداماتی بوده که از گذشته‌های دور به وسیله مبتکران هموطن ما و ساکنان منطقه مورد مطالعه (حوضه‌ی گاماسیاب در شهرستان نهاوند) انجام گرفته و ابتکار آنان را در این مورد نشان می‌دهد.

نیاز شدید به منابع آب طی قرن بیستم و محدودیت در پراکندگی و کیفیت آب‌ها سبب شده است که برای قرن جاری (قرن بیست و یکم) افق دلسردکننده‌ای پیش‌بینی شود. از این رو، قرن بیست و یکم را قرن تشنگی نامیده‌اند و لازم است دولتمردان، اندیشمندان و کارشناسان توسعه، بخش عمده‌ای از همت خود را به امر خطیر سیاست‌گذاری، مطالعه‌ی منابع آبی و ارائه‌ی الگوهای بهینه برای مهار و مصرف آب اختصاص دهند تا از پیش، باب منازعات آب را بسته و برای ملت خود در این زمینه آرامش خاطر فراهم سازند. از هم‌اکنون نیز افق تیره‌ی آب در آینده سبب شده که «دادگاه بین‌المللی آب» تشکیل گردد و خود را برای دادرسی‌ها نسبت به منابع آبی مشترک بین کشورها آماده نماید.

پیشرفت سریع روش‌های علمی برای مطالعه و جابه‌جایی آب و مهندسی منابع آب سبب شده است که روی کردهای تازه‌ای برای آب ایجاد شود و برخی از کارشناسان

توسعه با آینده‌نگری وسیع‌تری برای رفع کمبود منابع آبی چاره‌اندیشی نمایند. تا آن‌جا که در صدد برآمده‌اند تا کوچک‌ترین منبع آبی را شناسایی و برای بهره‌برداری منطقی از آن به ارائه‌ی راه‌حل‌ها و فناوری‌های متناسب اقدام نمایند. چنان‌که درباره‌ی حوضه‌ی گاماسیاب نیز طرح‌ها و راهکارهایی ارائه و در معرض بررسی‌ها و داوری‌های کارشناسان دیگر قرار گرفته است.^۱

از سوی دیگر، حفاظت، احیا و اصلاح آبخیزهای بالا دست مجاری منابع آب، برای دستیابی کامل به اهداف توسعه‌ی منطقه‌ای اهمیت حیاتی دارد. لذا بسیاری از کشورهای در حال توسعه به این امر توجه جدی دارند و منابع مالی بسیاری را در این مورد صرف می‌کنند.^۲

شناسایی ویژگی‌های فیزیوگرافی و هیدرولوژیکی حوضه‌ها گام اول در برنامه‌ریزی‌های توسعه‌ی مناطق محسوب می‌شود و در شناسایی رفتار رودها و پیش‌بینی طغیان‌ها و دوره‌های ترسالی و خشک‌سالی اهمیت به‌سزا دارد و جزئی از مسائل ایمنی آب هم محسوب می‌شود. با توجه به این امر به بررسی ویژگی‌های هیدرولوژیکی در حوضه‌ی گاماسیاب از سیستم جریانی سیمره - کرخه، اقدام گردید.

روش شناسی مطالعه :

برای انجام مطالعه ابتدا محدوده‌ی مورد بررسی با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی منطقه به مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ مشخص و از حوضه‌های مجاور متمایز گردید. سپس منحنی میزان‌ها، نقاط ارتفاعی شاخص در حوضه، محل ایستگاه‌های اندازه‌گیری

۱ - همانند طرح استادگرامی آقای دکتر اسماعیل شهبازی که در شماره‌ی پنج فصل‌نامه‌ی فرهنگیان ارائه شده است.

۲ - شنگ، تی‌سی، راهنمای آبخیزداری و مطالعات برنامه‌ریزی حوزه‌های آبخیز، ترجمه‌ی علی نجفی‌نژاد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان ۱۳۷۶، ص ۲۳

هیدرولوژیکی، مراکز مسکونی عمده و شبکه‌ی آب‌های جاری دایمی و فصلی تعیین و با استفاده از نرم‌افزارهای مربوطه به سیستم رایانه‌ای وارد شدند.

برای انجام محاسبات فیزیوگرافی حوضه، اندازه‌گیری‌های میدانی و نقشه‌ای و عکسی (با استفاده از عکس‌های هوایی کل منطقه) انجام شد و با بهره‌گیری از کتب دستی هیدرولوژی کاربردی، داده‌ها در روابط قرار گرفت و یافته‌ها به صورت شکل، نمودار، جدول و توضیح متنی و نمایش نقشه‌ای، ارائه گردید.

در محاسبات ضرایب فرم، فقط به نمایش جدولی یافته‌ها اقدام گردید و برای مقایسه و تکمیل یافته‌ها از گزارش‌ها و اسناد کتابخانه‌ای نیز استفاده شد. برای کاربردی شدن بیش‌تر یافته‌ها یک نقشه‌ی کامل شیب به وسیله‌ی رایانه و نرم‌افزارهای مربوطه در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ تهیه شد، که نمونه‌ی کوچک شده‌ی آن به مقاله ضمیمه گردید.

اهمیت این نقشه بر کارشناسان امر برنامه‌ریزی که در محاسبات خود شیب را به‌عنوان یک عامل تعیین‌کننده در جریان‌های سطحی محسوب می‌کنند، پوشیده نیست و فایل کامل رایانه‌ای آن نیز قابل دسترسی است.

حوضه‌ی کاماسیاب:

حوضه‌ی مورد بررسی، بخشی از سیستم جریانی کرخه - سیمره است، که در واقع سرچشمه‌ی این سیستم بزرگ جریانی در غرب و جنوب غربی کشور محسوب می‌گردد و دارای جریان دایم سالیانه است. خصوصیات عمومی و ارتفاعی این حوضه قبلاً مورد بحث و بررسی قرار گرفته و در قالب مقاله‌ای جداگانه در فصل‌نامه‌ی فرهنگان چاپ شده است.^۱

۱- رجوع کنید به: شایان، سیاوش، تعیین محدوده طبیعی شهرستان نهاوند با استفاده از داده‌های زمینی و داده‌های رقمی ماهواره‌های ...، در فصل‌نامه‌ی فرهنگان، شماره‌ی اول، پاییز ۱۳۷۸، صص

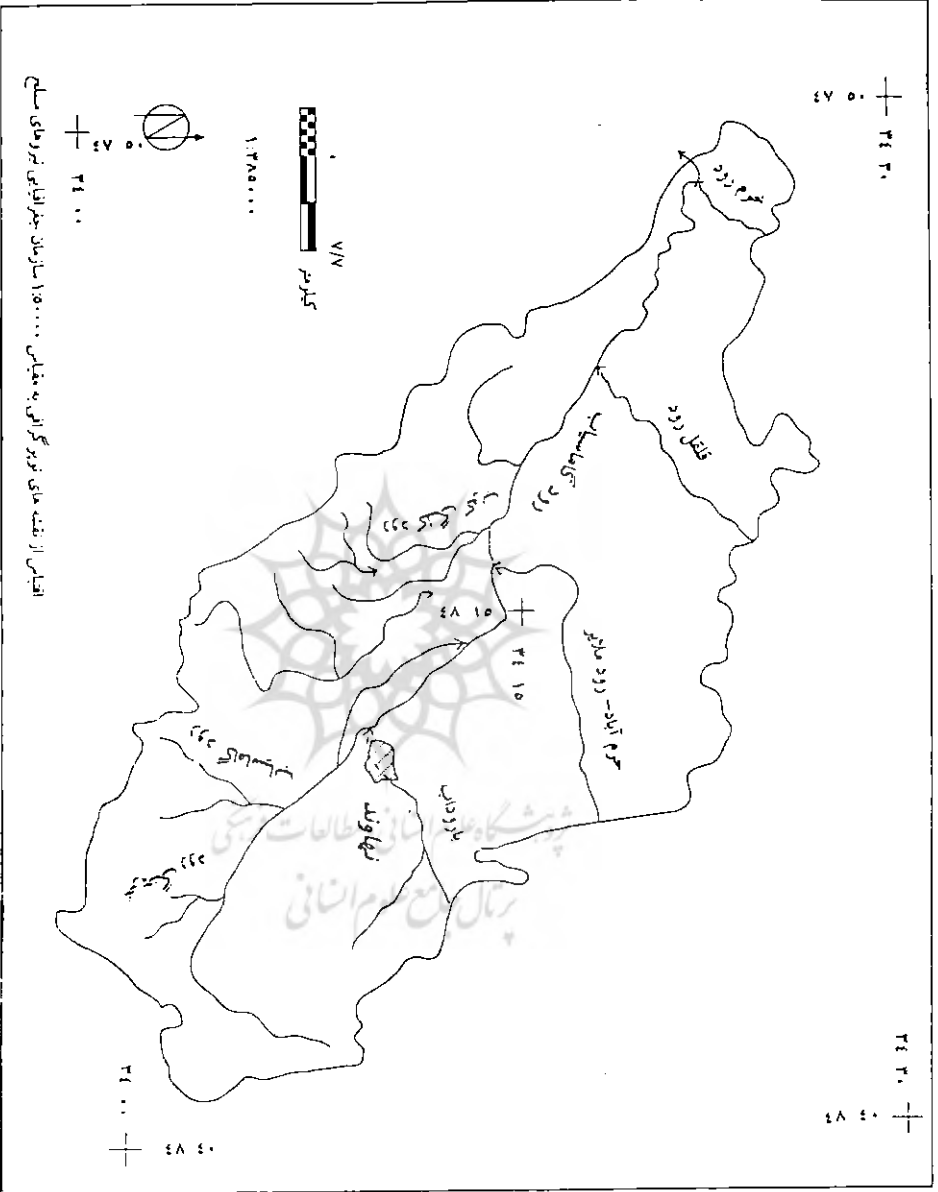
این حوضه بر اساس محاسبات دارای $1706/61$ کیلومتر مربع مساحت است و در آن $192/6$ کیلومتر شبکه آبراهه وجود دارد که طولانی‌ترین شاخه آن از ارتفاعات گرین تا ایستگاه هیدرولوژی دو آب، در خروجی حوضه $100/6$ کیلومتر طول دارد و بقیه شاخه‌های فرعی محسوب می‌گردند.

بخش عمده‌ای از این حوضه در محدوده‌ی سیاسی شهرستان نهاوند قرار دارد و طی سال‌های اخیر قسمت‌هایی از آن از قلمرو سیاسی این شهرستان منفک و به شهرستان‌های هم‌جوار واگذار شده است! (نقشه‌ی ضمیمه، شکل ۱)

یافته‌های پژوهش :

ضرایب فرم حوضه

کارشناسان هیدرولوژی برای شناسایی بهتر شکل و رفتار یک رود و حوضه‌ی آن از ضرایبی استفاده می‌کنند که «ضریب فرم» نامیده می‌شوند و با قرار دادن داده‌های یافت‌شده از اندازه‌گیری‌های اولیه در روابط ریاضی مشخص و معین به دست می‌آیند. برای حوضه‌ی گاماسیاب این ضرایب محاسبه و نتیجه‌ی آن در قالب جدول یک ارائه شده است. این ضرایب عبارت‌اند از: ضریب تراکم یا کشیدگی (گراولیس)، ضریب شکل هورتون، ضریب شکل عمومی، ضریب گردواری یا دایره‌ای بودن حوضه، ضریب تطویل یا کشیدگی، ضریب فرم میلر و ضریب ناهمواری حوضه. هم‌چنین اشکال نظیر هندسی حوضه محاسبه و استخراج شده‌اند که نتایج حاصل در جدول دو ارائه شده است.



اینجا از نقشه های توپوگرافی به مقیاس ۱:۵۰۰۰۰۰ سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح

شکل یک - نقشه شبکه‌ی آب‌های سطحی حوضه‌ی آبریز گاهستان

جدول ۱ - مقادیر ضرایب فرم محاسبه شده برای حوضه‌ی گاماسیاب

ضرایب فرم	رابطه	مقدار محاسبه شده برای حوضه گاماسیاب	نمایش ضریب
۱- ضریب تراکم یا کشیدگی (گزاره‌یوس)	$K_c = \frac{P}{P'} = \frac{\sqrt{288P}}{\sqrt{A}}$	۱/۹۷۵	K_c
۲- ضریب شکل هورتون	$R_f = \frac{A}{Lb^2}$	۰/۱۶۸	R_f
۳- ضریب شکل	$SW = \frac{L}{W}$	۵/۹۳	SW
۴- ضریب گردواری یا دایره‌ای	$R_c = \frac{A}{Ac} = \frac{12/57.4}{p^2}$	۰/۲۵۲	R_c
۵- ضریب تطویل یا کشیدگی	$Re = \frac{D}{L} = \frac{\sqrt{128}\sqrt{A}}{L}$	۰/۴۶۳	Re
۶- ضریب فرم میله	$S = \frac{L}{W}$	۵/۹۳	S
۷- ضریب ناهمواری	$RR = \frac{H_{(max)} - H_{(min)}}{L}$	۰/۰۲۲	RR

جدول ۲ - مقادیر اشکال هندسی معادل یا نظیر حوضه‌ی گاماسیاب

اشکال هندسی نظیر	رابطه	مقدار محاسبه شده برای حوضه گاماسیاب	نمایش ضریب
۱- مستطیل معادل	$L = \frac{K_c \sqrt{A}}{\sqrt{12}} \left[1 \pm \sqrt{1 - \left(\frac{\sqrt{12}}{K_c} \right)^2} \right]$	طول ۱۲۱/۵ عرض ۲۴/۱	L W
۲- مثلث معادل	$EI = \sqrt{128}\sqrt{A}$ $B = \sqrt{773}\sqrt{A}$	ارتفاع ۴۶/۲۶ قاعده ۷۳/۲۴	EI B
۳- مربع معادل	$LA = \sqrt{A}$	ضلع مربع ۴۱/۳۱	LA
۴- دایره معادل	$R = \sqrt{\frac{A}{\pi}}$	شعاع دایره ۲۳/۳۱	R

تراکم آبراهه‌ها و ضریب تراکم :

مجموع طول آبراهه‌های اصلی رودهای دایمی و آبراهه‌های موقت و اصلی در روی نقشه‌های ۵۰۰۰۰ : ۱ برابر ۱۹۲/۶ کیلومتر است. در محاسبه‌ی این آبراهه‌ها، طول رودهای دایمی از روی نقشه و از مرتفع‌ترین نقطه‌ی موجود در منطقه‌ی مورد مطالعه تا خروجی حوضه مورد محاسبه قرار گرفته که مجموعاً طولانی‌ترین شاخه‌ی حوضه از جنوب شرقی حوضه تا انتهای آن در دو آب برابر با ۱۰۰/۶ کیلومتر طول داشته است.

هم‌چنین طول شاخه‌ی اصلی رود «باروداب» در شرق حوضه تا اتصال به «گاماسیاب» ۲۰ کیلومتر، خرم‌رود (از ابتدای ورود به حوضه تا اتصال به گاماسیاب) ۶/۵ کیلومتر، قلقل رود (رود تویسرکان) از ابتدای ورود به حوضه تا اتصال به گاماسیاب ۸/۱ کیلومتر، رود حرم آباد (ملایر) تا اتصال به گاماسیاب ۲۴/۵ کیلومتر و شاخه‌ی تازناب در جنوب غربی و غرب حوضه از مرتفع‌ترین نقطه تا اتصال آن به گاماسیاب ۴۱ کیلومتر طول داشته‌اند: (جدول ۳)

جدول ۳- مشخصات آبراهه‌های اصلی در حوضه‌ی گاماسیاب

نام	مسیر	موقعیت جریان در منطقه	طول (Km)
خرچنگ‌رود + گاماسیاب	از ابتدای حوضه در شمال شرقی تا خروجی در دو آب	جنوب تا شمال	۱۰۰/۶
باروداب	از ابتدای حوضه در شرق تا اتصال به گاماسیاب	شرق حوضه	۲۰/
خرم‌رود	شرق تا مرکز حوضه و اتصال به گاماسیاب	شرق حوضه	۶/۵
قلقل‌رود (رود تویسرکان)	شرق تا مرکز حوضه و اتصال به گاماسیاب	شرق حوضه	۲۴/۵
تازناب	غرب تا مرکز حوضه و اتصال به گاماسیاب	غرب حوضه	۴۱
جمع ۱۹۲/۶			

برای محاسبه‌ی تراکم آبراهه‌ها در حوضه می‌توان از فرمول مربوط به آن استفاده کرد:

$$Dd = \frac{\sum Li}{A}$$

که در آن Dd تراکم زهکشی، $\sum Li$ ، مجموع طول کلیه‌ی آبراهه‌ها به کیلومتر و A مساحت حوضه بر حسب کیلومتر مربع است.

$$Dd = \frac{192/6}{1706/61} = 0/112 \frac{Km}{Km^2}$$

بنابراین در هر کیلومتر مربع از حوضه‌ی گاماسیاب، $0/112$ کیلومتر شبکه‌ی زهکشی وجود دارد که نشانگر نسبت کمی است. علت اساسی این امر را می‌توان در جنس زمین که اغلب آهکی و نفوذپذیرند و جریانات سطحی به جریانات زیرزمینی تبدیل می‌شوند، جست‌وجو کرد.

ضریب طول جریان سطحی :

این ضریب عبارت است از طول مسیری که جریان سطحی آب از منطقه‌ی محدوده‌ی خط تقسیم حوضه تا اتصال به یک آبراه خاص طی می‌کند. به نظر هورتون و شوم، طول و جریان سطحی تقریباً با نصف عکس تراکم زهکشی برابر است و رابطه‌ی مورد نیاز برای محاسبه این ضریب به شرح زیر است:

$$L_g = \frac{1}{2Dd}$$

در این رابطه L_g طول جریان سطحی مورد نظر تا اتصال به شاخه‌ی اصلی و Dd تراکم زهکشی است. این طول در واقع عبارت است از طول مسیری که جریان سطحی

آب از منطقه‌ی تقسیم حوضه طی می‌کند تا به یک آبراهه‌ی اصلی متصل می‌شود. برای حوضه‌ی گاماسیاب این ضریب عبارت است از:

$$L_g = \frac{1}{2 \times 0.112} = 4.46 \text{ کیلومتر}$$

هر قدر تراکم زهکشی در یک حوضه کم‌تر باشد، طول جریان‌های سطحی (L_g) بیش‌تر خواهد بود. ملاحظه می‌شود که این رقم در حوضه‌ی گاماسیاب رقم قابل توجهی را تشکیل می‌دهد. در حالی که در حوضه‌هایی که از نظر جنس و ساختمان و بافت زمین نفوذپذیری کم‌تری دارند، ضریب مذکور اغلب کم‌تر از یک کیلومتر است. رقم ۴/۴۶ کیلومتر نشانگر نفوذپذیری زیاد حوضه بر اثر تسلط سنگ‌های آهکی و دیگر مواد مشابه و بافت نسبتاً درشت توأم با درزها و شکست‌ها است. این ضریب دارای ارزش زیادی است و نشان می‌دهد که سرعت جریان در آبراه‌ها بیش از سرعت آن در سطح حوضه (مجرای اصلی) است.

در نتیجه هرچه طول جریان سطحی کوچک‌تر باشد و تراکم زهکشی بیش‌تر، به همان اندازه فاصله زمانی بین مرکز ثقل بارندگی مؤثرتر و نقطه‌ی حداکثر جریان کوتاه‌تر می‌شود. اما، در حوضه‌ی مورد بررسی، سرعت جریان کم و تراکم زهکشی نیز اندک است. این امر سبب می‌شود که بروز سیلاب‌های عمده به تأخیر افتد.

از آن‌جا که L_g محاسبه شده برای حوضه‌ی گاماسیاب نسبتاً زیاد است، بنابراین حوضه‌ی مورد نظر دارای نقطه اوج هیدروگراف شدید نیست و بروز سیلاب در آن به ندرت اتفاق می‌افتد. این امر در مورد زیرحوضه‌های منطقه صدق نمی‌کند. زیرا جنس، بافت، شیب و دیگر خصوصیات این زیرحوضه‌ها ممکن است دقیقاً از حوضه‌ی اصلی متفاوت باشد.

باید توجه داشت که ساختمان زمین، شیب، پوشش گیاهی و نفوذپذیری خاک‌ها باید در شرایط محلی زیرحوضه‌ها برای محاسبه‌ی ضریب طول جریان سطحی دخالت داده شوند. مثلاً جنس زمین در زیرحوضه‌ی باروداب در شرق حوضه نفوذپذیری کم‌تری دارد که باعث سیلاب‌هایی در آن زیرحوضه شده است.^۱

زمان تمرکز:

زمان تمرکز یا مدتی که جریان سطحی در یک حوضه از دورترین و مرتفع‌ترین نقطه آن به دهانه‌ی خروجی حوضه می‌رسد، در محاسبه‌ی بهره‌برداری از منابع آب و بروز سیلاب‌ها دارای اهمیت بسیاری است و ویژگی‌های هیدرولوژیکی و ژئومورفولوژیکی حوضه را آشکار می‌سازد.

زمان تمرکز تحت تأثیر خصوصیات فیزیوگرافیکی حوضه مثل سطح، شکل، شیب، طول آبراهه‌ها، ناهمواری‌های سطحی و جنس آن‌ها، نوع و تراکم پوشش گیاهی، نوع و عمق خاک، شدت بارندگی، توزیع زمانی و مکانی بارش بوده و عوامل فوق در حوضه‌های مختلف به شدت و ضعف متفاوت بر زمان تمرکز تأثیر می‌گذارند.

مسلماً هرچه شدت بارندگی بیش‌تر باشد، زمان تمرکز نیز کوتاه‌تر می‌شود و در حوضه‌های کم‌وسعت و با شیب زیاد، مدت تمرکز کوتاه‌تر از حوضه‌های وسیع با شیب کم است. محاسبه‌ی زمان تمرکز در برآورد حجم سیل، شکل هیدروگراف جریان سطحی، زمان تأخیر و زمان اوج جریان در یک حوضه مؤثر است.

۱- رجوع کنید به مقاله‌ی مخروط‌افکنه و زیرحوضه‌ی باروداب در فرهنگ‌گان، شماره‌ی سوم، سال اول، بهار ۱۳۷۹، صص ۶۶-۵۰ به همین قلم

برای محاسبه‌ی زمان تمرکز روابط متعددی را پیشنهاد کرده‌اند که هر یک از آن‌ها نیازمند در دست داشتن پارامترهایی است. مهم‌ترین این روابط به این صورت است:

$$t_c = \frac{L}{U}$$

که در آن L طول بزرگ‌ترین پیمایش هیدرولیکی و U بزرگ‌ترین میانگین سرعت است. معمولاً برآورد و محاسبه‌ی میانگین سرعت با دشواری‌هایی توأم است و نیازمند استفاده از دستگاه‌ها در زمان‌های بارش است. به همین دلیل برای تسهیل محاسبه‌ی زمان تمرکز از حوضه‌ی گاماسیاب از رابطه‌ی کریچ^۱ استفاده شده است که عبارت است از:

$$T_c = 0.95 L^{1/55} \times h^{-0.385}$$

در رابطه‌ی فوق، t_c زمان تمرکز بر حسب ساعت، L بزرگ‌ترین طول هیدرولیکی بر حسب کیلومتر و h اختلاف ارتفاع بلندترین نقطه‌ی حوضه با پست‌ترین نقطه (خروجی حوضه) است که آن را بر حسب متر در رابطه وارد می‌کنند. برای حوضه‌ی گاماسیاب تفاوت h_{\min} و h_{\max} برابر با ۲۲۱۹ متر است که در رابطه‌ی زیر قرار می‌گیرد:

$$t_c = 0.95 L^{1/55} \times h^{-0.385}$$

$$t_c = 0.95 \times (100/6)^{1/55} \times (2219)^{-0.385}$$

$$t_c = 6/215555.03$$

$$t_c = 13 \text{ دقیقه و } 6 \text{ ساعت}$$

شیب متوسط آبراهه‌ی اصلی :

شیب طولی یک عامل مؤثر در زمان تمرکز حوضه‌ها به شمار می‌آید و بر روی شکل هیدروگراف تأثیر می‌گذارد. یکی از راه‌های محاسبه‌ی شیب متوسط آبراهه‌ی اصلی استفاده از فرمول زیر است :

$$\bar{S} = \frac{\Delta Z}{L}$$

\bar{S} در این رابطه عبارت است از شیب متوسط رود به درصد، ΔZ اختلاف ارتفاع بین h_{\max} و h_{\min} به متر و L طول آبراهه‌ی اصلی به کیلومتر است. در صورت قرار دادن پارامترهای فوق، که از محاسبات در حوضه‌ی گاماسیاب حاصل شده‌اند، رقم $۲/۲$ درصد حاصل شده است :

$$\bar{S}_A = \frac{۳۶۳۹ - ۱۴۲۰}{۱۰۰/۶} = \frac{۲۲۱۹ \times ۱۰۰}{۱۰۰/۶} = \% ۲/۲$$

بنابراین شیب متوسط محاسباتی حوضه‌ی مورد نظر $۲/۲۰$ درصد است که به شیب عمومی حوضه از ابتدای خرچنگ رود و گاماسیاب تا انتهای حوضه مربوط می‌گردد. اگر بخواهیم درصد شیب متوسط را برای حوضه‌ی مذکور با استفاده از داده‌های گاماسیاب و سرشاخه‌ی آن به دست آوریم (از ابتدای سرشاخه در قلّه‌ی ۳۲۶۵ متری گرین تا انتهای حوضه در دو آب) که طول آن برابر $۹۰/۵$ کیلومتر است، شیب متوسط به شرح زیر خواهد بود:

$$\bar{S}_A = \frac{۳۲۶۵ - ۱۴۲۰}{۹۰/۵} = \frac{۱۸۴۵ \times ۱۰۰}{۹۰/۵} = \% ۲/۰۳$$

و هم‌چنین شیب متوسط از محل سراب گاماسیاب از ارتفاع ۱۸۶۰ متری تا خروجی حوضه در دو آب (در ارتفاع ۱۴۲۰ متری) برابر است با

$$\bar{S}_A = \frac{۱۱۶۰ - ۱۴۲۰}{۸۱/۵} = \frac{۰/۴۴ \times ۱۰۰}{۸۱/۵} = \% ۰/۵۳$$

شیب متوسط حوضه‌ی فرعی باروداب در شرق حوضه‌ی گاماسیاب نیز به شکل زیر محاسبه می‌شود:

ارقام حاصل از محاسبات شیب متوسط را در حوضه‌ی گاماسیاب می‌توان به شکل جدول ۴-۶ خلاصه و ارائه نمود: (شیب متوسط رود گاماسیاب و سرشاخه‌ها)

ردیف	رود و مسیر مورد اندازه‌گیری تا خروجی حوضه	حداکثر ارتفاع	حداقل ارتفاع	شیب متوسط (%)
۱	گاماسیاب از ابتدای حوضه در خرچنگ‌رود	۳۶۳۹	۱۴۲۰	۲/۲۰
۲	سرشاخه از گرین و گاماسیاب	۳۲۶۵	۱۴۲۰	۲/۰۳
۳	سرشاخه سراب گاماسیاب	۱۸۶۰	۱۴۲۰	۰/۵۳
۴	سرشاخه باروداب	۲۶۰۸	۱۴۲۰	۵/۰۴

منبع: اندازه‌گیری‌های انجام شده بر اساس داده‌های نقشه‌های توپوگرافی
حوضه‌ی مورد مطالعه - شایان ۷۹ ۱:۵۰۰۰۰

هیپسومتری حوضه

برای بررسی هیپسومتری حوضه ابتدا طبقات ارتفاعی حوضه انتخاب گردید. این فاصله طبقاتی برابر با ۱۰۰ متر انتخاب شده و از آن‌جا که حداقل ارتفاع حوضه ۱۴۲۰ متر و حداکثر آن ۳۶۳۹ متر است، ۲۲ طبقه‌ی ارتفاعی به شرح جدول ۵ به دست آمد

۱- هیپسومتری (Hypsometry) به مفهوم مشاهده و تعیین و توضیح نوسانات ارتفاع در یک حوضه و نمایش یافته‌ها به صورت منحنی پراکندگی ارتفاعات بر حسب مساحت‌ها در حوضه است.

که مساحت هر یک و ارتفاع متوسط و دیگر خصوصیات آن نیز محاسبه گردید و در جدول قرار گرفت.

با استفاده از اعداد طبقات ارتفاعی درصد تراکمی مساحت می‌توان منحنی هیسومتری را رسم نمود و میانه‌ی ارتفاع را که مربوط به ۵۰ درصد مساحت است به دست آورد. بنابراین ارتفاع متوسط حوضه نیز به دست می‌آید. هم‌چنین با ضرب نمودن ارتفاع متوسط هر طبقه ارتفاعی در مساحت هر طبقه و تقسیم حاصل جمع آن‌ها بر سطح حوضه می‌توان میانگین وزنی ارتفاع را به دست آورد. (محمد مهدوی، ۱۳۷۱، هیدرولوژی کاربردی، جلد دوم، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، صص ۹-۱۷۸)

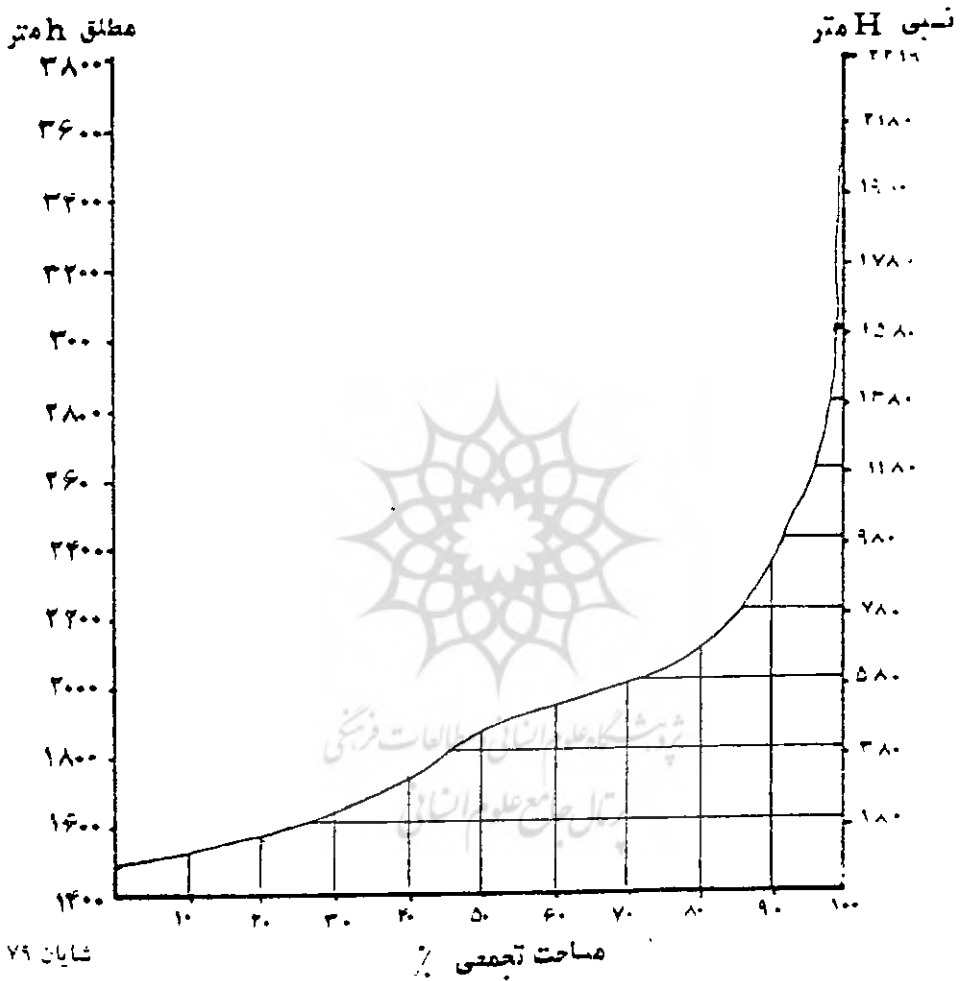
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

جدول ۵: جدول همبستگی حوضی گاماسیاب

ناحیه ارتفاعی حد بالای طبقه	ناحیه ارتفاعی حد پایینی طبقه	مساحت مجموعی $cm^2 (K.m^2)$	$a \times b$	h طبقه متوسط ارتفاعی	درصد تراکم $\% \frac{a}{b}$	درصد مساحت $\% a$	مساحت a $(K.m^2)$	طبقات ارتفاعی	ردیف
۸۰	۱۴۵/۳	۱۴۵/۳	۵۰۹۳۳۰	۱۴۶۰	۸/۵۱	۸/۵۱	۱۴۵/۳	۱۴۲۰ - ۱۵۰۰	۱
۱۸۰	۲۷۳/۹	۲۷۳/۹	۲۶۴۳۲۰	۱۵۵۰	۱۷/۷۷	۱۹/۲۶	۳۲۸/۶	۱۵۰۰ - ۱۶۰۰	۲
۲۸۰	۴۹۴/۷	۴۹۴/۷	۳۲۰۲۰۰	۱۶۵۰	۲۰/۷۱	۱۲/۹۴	۲۲۰/۸	۱۶۰۰ - ۱۷۰۰	۳
۳۸۰	۸۸۳/۵	۸۸۳/۵	۳۴۵۲۵۰	۱۷۵۰	۵۱/۷۸	۱۱/۰۷	۱۸۸/۸	۱۷۰۰ - ۱۸۰۰	۴
۴۸۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۳۱۲۰۰۰	۱۸۵۰	۶۱/۷۱	۱۰/۹۳	۱۸۶/۵	۱۸۰۰ - ۱۹۰۰	۵
۵۸۰	۱۳۲۰	۱۳۲۰	۳۷۲۰۳۵	۱۹۵۰	۷۲/۰۹	۹/۳۸	۱۶۰	۱۹۰۰ - ۲۰۰۰	۶
۶۸۰	۱۳۶۲/۷	۱۳۶۲/۷	۱۹۱۱۳۵	۲۰۵۰	۷۱/۸۷	۷/۸۸	۱۳۲/۷	۲۰۰۰ - ۲۱۰۰	۷
۷۸۰	۱۴۵۱/۶	۱۴۵۱/۶	۱۳۹۰۵۰	۲۱۵۰	۸۵/۰۸	۵/۲۱	۸۸/۹	۲۱۰۰ - ۲۲۰۰	۸
۸۸۰	۱۵۱۳/۴	۱۵۱۳/۴	۱۱۷۸۲۰	۲۲۵۰	۸۸/۰۷	۳/۶۲	۶۱/۸	۲۲۰۰ - ۲۳۰۰	۹
۹۸۰	۱۵۶۷/۸	۱۵۶۷/۸	۹۷۰۲۰	۲۳۵۰	۹۱/۸۸	۳/۱۸	۵۴/۴	۲۳۰۰ - ۲۴۰۰	۱۰
۱۰۸۰	۱۶۰۷/۴	۱۶۰۷/۴	۶۵۲۸۰	۲۴۵۰	۹۴/۲	۳/۲۲	۲۹/۶	۲۴۰۰ - ۲۵۰۰	۱۱
۱۱۸۰	۱۶۳۳	۱۶۳۳	۶۲۰۱۱	۲۵۵۰	۹۵/۷	۱/۵۰	۲۵/۶	۲۵۰۰ - ۲۶۰۰	۱۲
۱۲۸۰	۱۶۵۹/۴	۱۶۵۹/۴	۳۹۰۵۰	۲۶۵۰	۹۷/۰۷	۱/۳۷	۲۳/۴	۲۶۰۰ - ۲۷۰۰	۱۳
۱۳۸۰	۱۶۷۰/۶	۱۶۷۰/۶	۳۳۶۵۵	۲۷۵۰	۹۷/۹	۰/۸۳	۱۴/۲	۲۷۰۰ - ۲۸۰۰	۱۴
۱۴۸۰	۱۶۷۸/۹	۱۶۷۸/۹	۱۹۱۷۵	۲۸۵۰	۹۸/۳۸	۰/۴۸	۸/۳	۲۸۰۰ - ۲۹۰۰	۱۵
۱۵۸۰	۱۶۸۵/۴	۱۶۸۵/۴	۱۶۱۹۵/۵	۲۹۵۰	۹۸/۷۶	۰/۳۸	۶/۵	۲۹۰۰ - ۳۰۰۰	۱۶
۱۶۸۰	۱۶۹۰/۷	۱۶۹۰/۷	۱۴۸۰۵	۳۰۵۰	۹۹/۰۷	۰/۳۱	۵/۲۱	۳۰۰۰ - ۳۱۰۰	۱۷
۱۷۸۰	۱۶۹۵/۴	۱۶۹۵/۴	۱۶۹۰۰	۳۱۵۰	۹۹/۳۴	۰/۲۷	۴/۷	۳۱۰۰ - ۳۲۰۰	۱۸
۱۸۸۰	۱۷۰۰/۶	۱۷۰۰/۶	۱۴۰۶۰	۳۲۵۰	۹۹/۶۴	۰/۲۰	۵/۲	۳۲۰۰ - ۳۳۰۰	۱۹
۱۹۸۰	۱۷۰۴/۴	۱۷۰۴/۴	۲۹۳۲/۵	۳۳۵۰	۹۹/۸۵	۰/۲۱	۳/۶	۳۳۰۰ - ۳۴۰۰	۲۰
۲۰۸۰	۱۷۰۵/۰۶	۱۷۰۵/۰۶	۱۸۶۵/۶	۳۴۵۰	۹۹/۸۹	۰/۰۴	۰/۸۵	۳۴۰۰ - ۳۵۰۰	۲۱
۲۲۱۹	۱۷۰۵/۵	۱۷۰۵/۵	۱۸۶۵/۶	۳۵۶۹/۵	۱۰۰/۰	۰/۰۲	۰/۲۷	۳۵۰۰ - ۳۶۲۹	۲۲
۳۱۷۴۲۱/۳									

منبع: اندازه‌گیری‌های انجام شده بر اساس داده‌های ماهواره‌ای، شبان ۷۸

میانگین ارتفاعی که مربوط به ۵۰ درصد مساحت است برابر با $1789/6$ متر
 میانگین وزنی ارتفاع = $\frac{1789/6 \times 170/5}{170/5}$



شکل دو: نمودار هیسومتری غیر تخصصی حوضی گاماسیاب (نهایند)

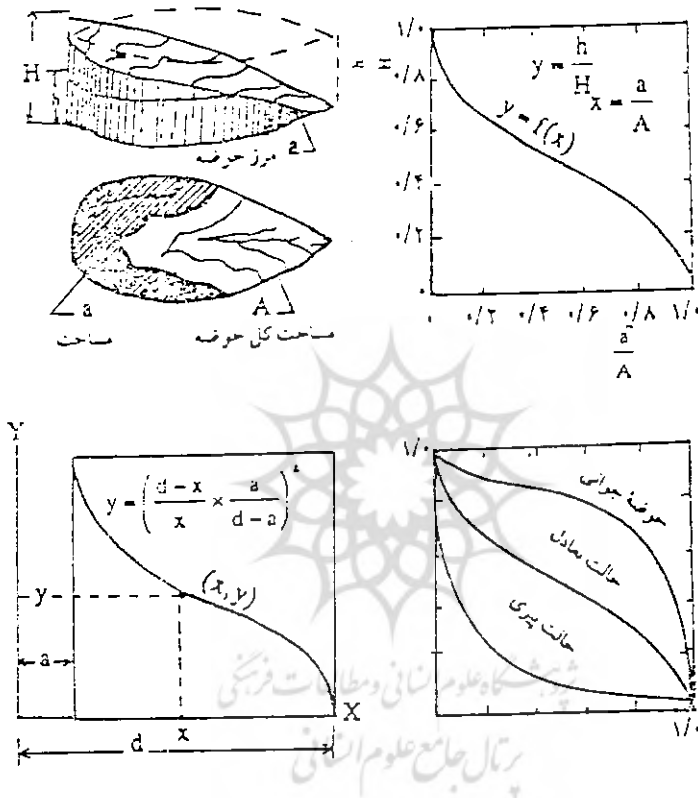
بر مبنای نمودار هیپسومتری غیر تخصصی می‌توان بلندی‌های ویژه‌ای مانند ۲۵ درصد، ۵۰ درصد، ۷۵ درصد و ۹۰ درصد را مشخص کرد. نمونه‌ی دیگر این نمودارها، نمودار هیپسومتری بی‌بعد است که در آن مساحت‌های جزئی به کل مساحت و ارتفاعات به کل اختلاف ارتفاع محاسبه می‌شود و در نتیجه محور ارتفاع y و محور مساحت x حداکثر خود را معادل ۱ خواهند داشت. این نمودار قابل طبقه‌بندی است و معادله‌ی ریاضی آن معمولاً به شکل رابطه‌ی زیر است:

$$y = \left[\frac{d-x}{n} \times \frac{a}{d-a} \right]^2$$

در رابطه‌ی مذکور، a فاصله‌ی انتخابی از مبدأ و $d = 1 + a$ و y معادله $\frac{h}{H}$ است که در آن h ، اختلاف بلندی‌های جزئی تراکمی و H اختلاف ارتفاع کلی خواهد بود و محور x نظیر $\frac{a}{A}$ است که در آن، a مساحت جزئی تراکمی و A مساحت کلی حوضه‌ی آبریز است.

معادله‌ی مذکور به گونه‌ای طراحی شده که وضعیت حد، یعنی زمانی که $x = a$ باشد، $y = 1$ و زمانی که $x = d$ باشد، $y = 0$ در آن صدق می‌کند. شکل نموداری این معادله از نظر فرسایش حوضه و تشخیص مراحل جوانی، بلوغ، تعادل و پیری قابل تفسیر است و نمودار استاندارد آن به شکل زیر است:

شکل ۳- هیپسومتری بی بُعد، فرم استاندارد



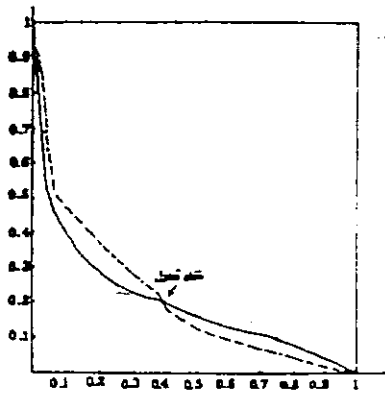
1 - Strahler, A.N 1964, "Quantitative Geomorphology of Drainage basins and channel Network" 4 II in Handbook of Applied Hydrology, Section 4.II/ Edited by Ven Ten Chow Mc Graw - Hill

جدول محاسبات مربوط به رابطه مذکور برای حوضه ی گاماسیاب ، به شرح جدول ۶ است.

جدول ۶ - هیسومتری بی‌بند حوضه ی گاماسیاب (نهایند)

$$A = 170.5/5 \quad H = 2219$$

ارتفاع مطلق (m)	مساحت بالا دست a (Km ²)	$x = \frac{a}{A}$	h(m) اختلاف ارتفاع از مبدأ	$y = \frac{h}{H}$
۱۴۲۰	۱۷۰۵/۵	۱	۰	۰
۱۶۰۰	۱۲۳۱/۶	۰/۷۲۲	۱۸۰	۰/۰۸۱
۱۸۰۰	۸۲۲/۰	۰/۴۸۱	۳۸۰	۰/۱۷۱
۲۰۰۰	۴۷۵/۵	۰/۲۷۸	۵۸۰	۰/۲۶۱
۲۲۰۰	۲۵۳/۹	۰/۱۴۸	۷۸۰	۰/۳۵۱
۲۴۰۰	۱۳۷/۷	۰/۰۸۰	۹۸۰	۰/۴۴۱
۲۶۰۰	۷۲/۵	۰/۰۴۲	۱۰۸۰	۰/۴۸۶
۲۸۰۰	۳۴/۹	۰/۰۲۰	۱۲۸۰	۰/۵۷۶
۳۰۰۰	۲۰/۳	۰/۰۱۱	۱۴۸۰	۰/۶۶۶
۳۲۰۰	۱۰/۱۹	۰/۰۰۵۹	۱۶۸۰	۰/۷۵۷
۳۴۰۰	۱/۳۹	۰/۰۰۰۸	۱۸۸۰	۰/۸۴۷
۳۶۰۹	۰	۰	۲۲۱۹	۱



با استفاده از ارقام جدول ۶ می‌توان شکل ۴ را ارائه کرد.

--- منحنی مشاهده شده هیسومتری غیر تخصصی

— منحنی هیسومتری بی‌بُعد

درصد مساحت در بالا دست نقطه تعادل = $37/2$

درصد مساحت در پایین دست نقطه تعادل = $62/8$

در صد منطقه با احتمال رسوبگذاری = $37/2$

شکل ۴ - نمودار هیسومتری بی‌بُعد
حوضه‌ی رود گاماسیاب (نهاوند)

با مقایسه‌ی اشکال ۳ و ۴ می‌توان دریافت که نمودار هیسومتری بی‌بُعد حوضه‌ی گاماسیاب تقریباً نمایشگر حالت تعادل نزدیک به پیری است. با این حال درصد منطقه با احتمال رسوب‌گذاری در آن نسبتاً کم است و با توجه به گستردگی دشت نهاوند که حدود ۵۰٪ از کل مساحت حوضه‌ی آبریز را به خود اختصاص داده و دارای شیبی کم‌تر از ۱۰٪ و مساعد رسوب‌گذاری است. فرمول تجربی و منحنی هیسومتری بی‌بُعد حاصله محتاج تعدیل است و بر اساس ویژگی‌های مناطق، احتمالاً باید در آن‌ها ضریبی برای مشاهدات محیطی در نظر گرفت تا ارقام حاصل از احتمال رسوب‌گذاری با ارقام حاصل از محاسبات دیگر اندکی به یک‌دیگر نزدیک شوند و نشانگر ارقام واقعی باشند.

توزیع مساحت بر حسب طبقات شیب حوضه :

به علت آن‌که در این پژوهش، کاربری اراضی و بررسی آن‌ها و ارائه‌ی پیشنهادهایی در مرحله‌ی نهایی مدنظر بوده است، طبقات شیب مورد محاسبه در

پنج طبقه بررسی شده است: صفر تا ۵ درصد، ۵ تا ۱۰ درصد، ۱۰ تا ۱۵ درصد، ۱۵ تا ۲۰ درصد و بالاخره شیب‌های بیش از ۲۰ درصد (بیش از ۱۹° و ۱۱°). مسلماً در شیب‌های بیش از ۲۰ درصد انجام عملیات زراعی به وسیله انسان با دشواری روبه‌روست و ماشین‌آلات کشاورزی نیز در بیش از این شیب قادر به انجام کار نیستند. (حداکثر شیب مطلوب برای اغلب ماشین‌آلات زراعی، ۱۰ درصد در نظر گرفته شده است).

پراکندگی مساحت در منطقه‌ی مورد مطالعه در طبقات شیب مذکور نشانگر آن است که بیش از ۳۳ درصد از اراضی منطقه مورد مطالعه در طبقه‌ی شیب بین صفر تا ۵ درصد واقع شده‌اند که دشت نهاوند و برخی از دامنه‌های مشرف به آن را در بر می‌گیرد. هم‌چنین ۱۵/۳۸ درصد از اراضی در طبقه شیب ۵ تا ۱۰ درصد قرار دارند که از نظر زراعی نیز مطلوب محسوب می‌شوند.

بنابراین روی هم رفته ۴۹/۱۷ درصد از اراضی در حد فاصل بین صفر تا ۱۰ درصد شیب دارند که تقریباً بخش اعظم آن‌ها در حال حاضر باغات و اراضی کشت دیم و آبی منطقه مورد مطالعه را در دشت نهاوند شامل می‌شوند.

در طبقه‌ی شیب ۱۰ تا ۱۵ درصد، ۹/۱۱ درصد اراضی و در طبقه‌ی شیب ۱۵ تا ۲۰ درصد، ۶/۲۸ درصد از اراضی پراکنده شده‌اند و بالاخره در طبقه‌ی ارتفاعی بیش از ۲۰ درصد، حدود ۳۵/۴ درصد اراضی واقع شده‌اند که نواحی کوهستانی و پر شیب را شامل می‌شوند و بهره‌برداری زراعی از آن‌ها به شدت محدود است و فقط بخش مختصری از آن‌ها را جنگل‌های طبیعی منطقه (در گیان و مجاورت روستای زرین باغ در شمال غربی حوضه‌ی مورد مطالعه) تشکیل می‌دهند.

جدول ۷- خصوصیات شیب حوضی گاماسیاب

درصد تجمعی مساحت	درصد مساحت طبقه	سطح طبقه	میانگین طبقات	طبقات شیب (%)
۳۳/۷۹	۳۳/۷۹	۵۶۷/۸	۲/۵	۰ - ۵
۴۹/۱۷	۱۵/۳۸	۲۶۲/۵۲	۷/۵	۵ - ۱۰
۵۸/۳۸	۹/۱۱	۱۵۵/۵۸	۱۲/۵	۱۰ - ۱۵
۶۴/۵۶	۶/۲۸	۱۰۷/۳۲	۱۷/۵	۱۵ - ۲۰
۹۹/۹۷	۳۵/۴۱	۶۰۴/۴۷	۲۰	> ۲۰

۱۷۰۶/۶۱

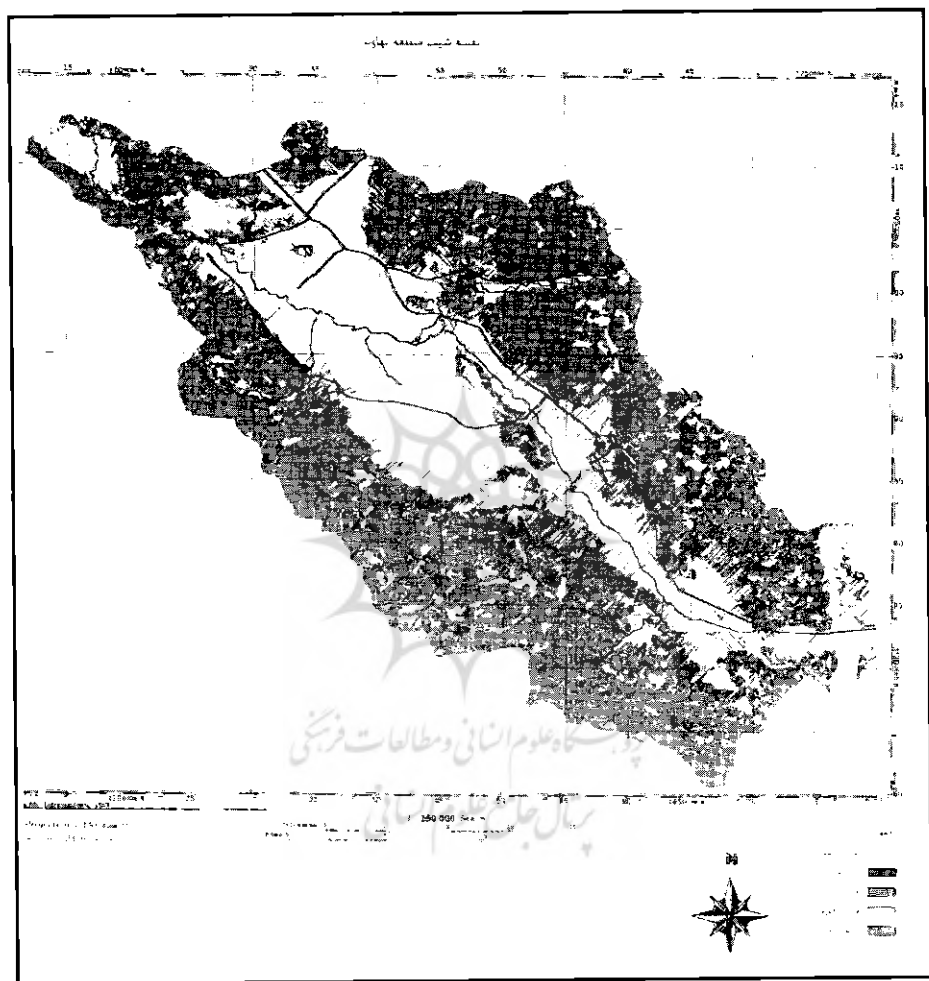
۹۹/۹۷

منبع: داده‌های ماهواره‌ای لندست ۵/شاپان ۷۹

آبدهی رودهای سیستم گاماسیاب در منطقه‌ی مورد مطالعه:

برای بررسی میزان آبدهی رودها در سیستم گاماسیاب در منطقه‌ی مورد مطالعه از آمارهای موجود که در ایستگاه‌های هیدرومتری حوضه به دست آمده، استفاده شده است. مسلماً به طور طبیعی هرچه طول رود بیش‌تر باشد و در مسیر خود شاخه‌های متعددی را دریافت دارد، میزان آبدهی سالیانه آن افزایش می‌یابد.

اما، بهره‌برداری از آب رود، قبل از رسیدن به ایستگاه اندازه‌گیری، ممکن است در فصولی که زراعت و باغداری انجام می‌گیرد میزان آبدهی، تغییراتی را نشان دهد. مشخصات پارامترهای آماري آبدهی سالیانه در رودهای سیستم گاماسیاب در محل ایستگاه‌های هیدرومتری حوضه در دوره‌های اندازه‌گیری به شرح جدول ۸ بوده است.



شکل ۵ - نقشه‌ی توزیع کلاس‌های شیب در حوضه‌ی گاماسیاب / شایان ۲۹

جدول ۸- پارامترهای آماری آبدهی سایانه در روده های سیستم گامسیاب

پارامتر آماری						ارتفاع	نام ایستگاه	نمرد
حداکثر	حداقل	ضریب تغییرات	انحراف استاندارد	معدل	SD	ایستگاه	نام ایستگاه	نمرد
						۱۸۰۰	(بزرگمب در ثابیه)	(بزرگمب در ثابیه)
۲۶/۲۷	۳/۰۹	۹۰	۴/۶۷	۵/۱۹	۴/۶۷	۱۵۰۰	سنگ سوراخ	گامسیاب
۱۱/۵۸	۱/۴۸	۶۵	۲/۲۹	۳/۵۳	۲/۲۹	۱۵۰۰	رسج	آب ملائیر (حرم آباد)
۹/۲۶	۱/۵۷	۴۸/۴	۱/۶۶	۲/۴۲	۱/۶۶	۱۵۰۰	گوشه سمدقارص	آب تهارند
۵/۲۷	۰/۹۳	۴۶/۷	۰/۹۹	۲/۱۱	۰/۹۹	۱۵۰۰	غیروزآباد	قلقلرود (آب تویسیرگان)
۱۷/۳۳	۲/۱	۵۸/۳	۳/۰۶	۵/۲۵	۳/۰۶	۱۴۸۰	آران	خمرود
			۹/۱۴	۲۰/۲۳	۹/۱۴	۱۴۲۰	دورآب	گامسیاب
						۵۶/۲	۹/۹۴	۲۵/۲

منبع: طرح جامع احیا و توسعهی کشاورزی، ۱۳۷۵، ص ۵۸

چنان که از جدول مذکور مستفاد می‌گردد، حداکثر آبدهی متوسط سالیانه مربوط به ایستگاه دوآب با ۲۰/۲۳ متر مکعب در ثانیه است و کم‌ترین آن، مربوط به قلقل رود (آب تويسرکان) که برابر ۲/۱۱ متر مکعب در ثانیه می‌باشد. ضریب تغییرات در جدول فوق‌الذکر نشانگر میزان تغییراتی است که بر حسب درصد در حجم آب رودهای مورد نظر در دوره‌ی آماری مورد استفاده مشاهده شده است. حداکثر این پارامتر مربوط به رود گاماسیاب در محل ایستگاه سنگ سوراخ است که برابر با ۹۰ درصد می‌باشد و کم‌ترین آن مربوط به همین رود در ایستگاه دوآب یا خروجی حوضه می‌باشد که برابر ۴۵/۲ درصد می‌باشد. روی هم رفته می‌توان نتیجه‌گیری کرد که هرچه از سرشاخه‌های اصلی و اولیه‌ی رود گاماسیاب به سمت سفلاهی رود حرکت کنیم، میزان تغییر پذیری کم‌تر می‌شود تا بالاخره به حداقل خود می‌رسد.

سیلاب‌های مورد انتظار در حوضه

برای برآورد سیلاب‌های مورد انتظار در حوضه‌ها معمولاً از آمار آبدهی‌های حداکثر لحظه‌ای استفاده می‌کنند. البته روش‌های دیگری مثل نسبت متوسط روزهای قبل و بعد از وقوع سیل و یا استفاده از رابطه‌ی بین دبی‌های حداکثر لحظه‌ای و حداکثر متوسط روزانه‌ی نظیر استفاده می‌شود، که در این روش با استفاده از آمار قرائت سیلاب دو ساعته مناسب‌ترین رابطه ریاضی بین مقادیر حد اکثر لحظه‌ای و متوسط دبی روزانه‌ی نظیر برای سیلاب‌های مشاهده شده تعیین و بر اساس آن آمار دبی حداکثر لحظه‌ای در سال‌های فاقد آمار ساخته می‌شود.

رابطه‌ی کلی به دست آمده برای تمام نمونه‌های مورد مطالعه در حوضه، یک رابطه خطی به شکل زیر است:

$$Q_p = A = B \times Q_m$$

که در این رابطه $Q_p =$ دبی حد اکثر لحظه‌ای به متر مکعب در ثانیه؛

$Q_m =$ دبی متوسط روزانه مربوط به روز وقوع دبی حد اکثر لحظه‌ای به متر مکعب؛

A و B به ترتیب مقادیر ثابت معادله و ضریب زاویه‌ی خط همبستگی است.

بر اساس محاسبات انجام شده مقادیر سیل حد اکثر لحظه‌ای با دوره‌های برگشت

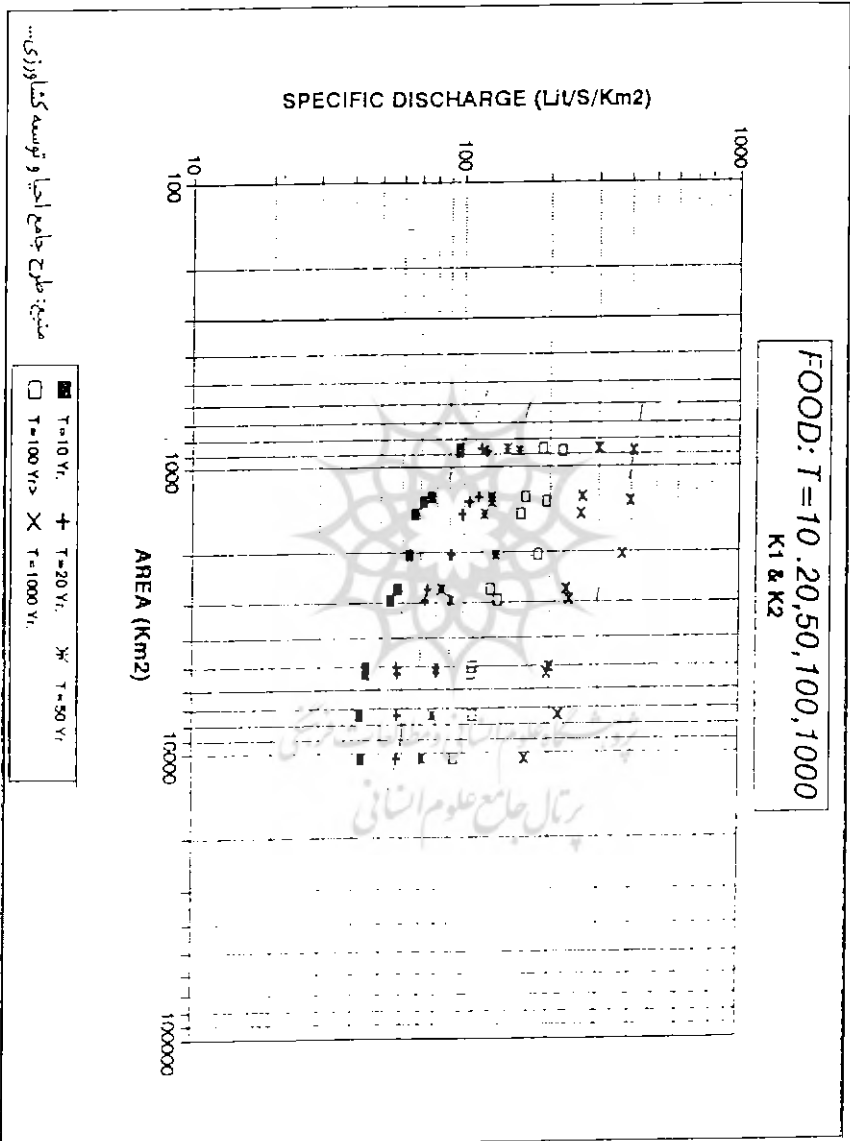
مورد نیاز به شرح جدول ۹ است. شکل ۶ تغییرات دبی سیل حد اکثر لحظه‌ای را با

دوره‌های برگشت مختلف با سطح حوضه آبریز در سیستم گاماسیاب نشان می‌دهد.

جدول ۹ - مقادیر دبی‌های لحظه‌ای حداکثر در رودهای حوضه گاماسیاب در محل ایستگاه‌های هیدرومتری (متر مکعب در ثانیه)

نام رود	ایستگاه	مساحت حوضه (Km^2)	دوره برگشت (سال)				
			۱۰	۲۰	۵۰	۱۰۰	۱۰۰
آب نیاوند	گوشه سعدوقاص	۸۷۶	۸۵	۱۰۵	۱۳۶	۱۹۵	۳۵۵
آب ملایر	وسج	۲۹۴۰	۱۶۰	۲۱۵	۳۶۸	۳۸۵	۶۹۰
خرم رود	آران	۱۲۷۸	۹۸	۱۴۳	۱۶۰	۲۰۸	۳۳۵
قلقل رود	فیروزآباد	۸۶۵	۸۳	۹۸	۱۲۱	۱۶۱	۲۵۵
گاماسیاب	دوآب	۷۳۸۰	۳۱۵	۴۲۵	۵۷۶	۸۰۰	۱۶۰۰

شکل ۱ - تغییرات ویژه سیل حداکثر با دوره‌های برگشت مختلف با سطح حوضی آبریز در سیستم رودهای گاماسیاب



منبع: طرح جامع احیا و توسعه کشاورزی...

مطالعه و بر آورد سیلاب‌های مورد انتظار در یک حوضه از چند نظر حائز اهمیت است:
الف: محاسبه‌ی سازه‌هایی که با کناره‌ها و بستر رود در تماس هستند مثل گابیون‌ها، پل‌ها، دیواره‌های کناره و همانند آن‌ها.

ب: در نظر گرفتن توانایی رود برای حمل رسوب‌ها و مواد جامد که با مطالعات ژئومورفولوژیک رابطه‌ای نزدیک دارد.

ج: تشخیص حریم رودها و ممیزی آن‌ها برای جلوگیری از ساخت و سازها و بهره‌برداری‌های غیر مجاز.

د: تشخیص بسترهای سیلابی و مجاری معمولی و مجرای باریک آب در مطالعات ژئومورفولوژیک و تطابق سنین نسبی این بسترها با سیلاب‌های گذشته.

رسوب‌زایی حوضه

بخش عمده‌ای از انرژی جریان رود صرف اصطکاک با بستر و کناره‌ها و موانع موجود بر سر راه جریان آب می‌شود. قسمتی از این انرژی که باقی می‌ماند، صرف فرسایش کناره‌های مجرا و مواد منفصل و حمل آن‌ها می‌شود. در جایی که رود مستقیماً بر سنگ بستر جاری است، ممکن است به طرق مختلف آن را بفرساید.

نیروی هیدرولیکی که به وسیله‌ی آب اعمال می‌شود ذرات را از یک‌دیگر جدا می‌کند و این امر در صورتی که در سنگ‌های دارای درز و شکاف انجام گیرد، سرعت بیش‌تری به جدایی ذرات می‌بخشد.

حمل مواد رسوبی درشت دانه در امتداد مجرا، خود نیروی دیگری را اعمال می‌کند که به نام فرسایش^۱ معروف است. بار رود ممکن است به سه حالت حمل گردد که به بار

تخریب مواد به شکل ریزدانه بر اثر نیروی باد یا آب : I- Corrasion

بستر (مواد درشت دانه)، بار معلق (ذراتی که به حالت معلق در امتداد رود به حرکت در می آیند) و بار محلول (موادی که در آب رود حل شده اند) معروفند.^۱

مسلماً چگونگی عمل فرسایش، اصطکاک و حمل مواد در یک رود با سرعت جریان در آن همبستگی مستقیم و مثبت دارد. در اندازه گیری ها و مشاهدات هیدرولوژیکی، کلیه ی موادی که به وسیله ی رود حمل می شوند، رسوب نام دارند.^۲

عواملی که در ایجاد رسوب دخالت دارند بسیار زیاد است و از عمده ترین آن ها می توان به این مواد اشاره کرد:

نوع بارش و چگونگی توزیع زمانی در حوضه ی مورد بررسی، شکل ظاهری شبکه های رود، شیب حوضه، میزان ناهمواری، جنس و بافت مواد تشکیل دهنده ی حوضه، اقلیم و مورفولوژی حوضه، چگونگی بهره برداری های زراعی و اراضی از حوضه، نوع و تراکم پوشش گیاهی مستقر بر حوضه و تراکم جمعیت انسانی و دامی در حوضه ی مورد بررسی.

شناسایی میزان و چگونگی رسوب حاصل از حوضه، بسیاری از ویژگی های ژئومورفولوژیکی آن را آشکار می سازد و بالعکس با شناسایی ویژگی های ژئومورفولوژیکی یک حوضه می توان کلیاتی از رسوب های مورد انتظار را در آن ترسیم نمود.

اندازه گیری بار جامد درشت دانه در جریان یک رود (بار بسته) با دشواری هایی روبه روست. زیرا بارهایی که به صورت درشت دانه جابه جا می شوند، مسافت قابل توجهی را طی نمی کنند و با برخورد با موانع کناری یا بستر مجرا از حرکت باز می مانند تا مجدداً رود قدرت حمل آن ها را کسب کند. اندازه گیری بار معلق رسوبی رودها و بار

1- White . I . D . . 1992. Environmental Systems, Chapman & Hall . London.p316

2- Sediment

محلول شناخته شده تر است و روش‌هایی برای آن‌ها به کار می‌رود. روش منحنی دوام رسوب که توسط دفتر فنی عمران آمریکا (U.S.B.R.) ارائه شده دارای سه مرحله است:

الف: تعیین رابطه‌ی میزان مواد معلق و آبدهی که بر اساس آن دبی آب و دبی رسوب معلق روزانه برای کل سال محاسبه می‌شود و نیازمند اطلاعات زیاد و روزانه است.

ب: تهیه منحنی دوام جریان آب که بر اساس آن کلیه دبی‌های روزانه رود با توجه به کمیت آن‌ها دسته‌بندی می‌شود و منحنی دوام رود را بر اساس آن‌ها رسم می‌کنند.

ج: تبیین منحنی دوام مواد معلق رسوبی که با استفاده از نمودارهای مرحله اول و دوم جدول محاسبه می‌گردد دبی متوسط سالیانه و میزان رسوب متوسط روزانه‌ی آن تکمیل و ارائه می‌شود^۱.

از آن‌جا که رابطه‌ی تغییرات میزان مواد معلق و آبدهی در مطالعات زمین‌شناسی و ژئومورفولوژی اهمیت بیش‌تری دارد، در این پژوهش منحنی‌های مربوط به دو ایستگاه هیدرومتری منطقه (سنگ‌سوراخ در ابتدای حوزه و دوآب در انتهای حوضه) ارائه می‌گردد. هم‌چنان که در این منحنی‌ها مشاهده می‌شود:

اولاً میزان بار معلق در ایستگاه اولیه‌ی حوضه (سنگ‌سوراخ در ارتفاع ۱۸۰۰ متری) کم و دارای پراکندگی به شکل خوشه‌ای است. اما در ایستگاه انتهایی حوضه (دوآب در ارتفاع ۱۴۲۰ متری) پراکندگی مواد معلق بر حسب میزان تخلیه به شکل تقریباً خطی درآمده است.

ثانیاً در صورت وجود آبدهی حدود ۱۰۰ متر مکعب در ثانیه در ایستگاه دوآب میزان بار معلق رسوبی رود ممکن است در یک روز به ۱۱۰ هزار تن نیز برسد. در حالی که این رقم برای ایستگاه سنگ‌سوراخ در روز حداکثر به ۱۰ هزار تن می‌رسد (شکل‌های ۷ و ۸) تفاوت جنس مواد تشکیل دهنده‌ی حوضه (در سنگ

۱- وزارت کشاورزی، ۱۳۷۵، طرح جامع احیا و توسعه‌ی کشاورزی حوزه‌های آبریز کرخه علیا و دزعلیا، جلد اول، آب‌های سطحی، تهران، صص، ۲- ۳۳۱

سوراخ اغلب آهکی و در دوآب اغلب مختلط از انواع سنگ‌های منطقه از آهکی تا دگرگونی و کنگلومرایی)، وسعت حوضه و پوشش‌های گیاهی حوضه از جمله عوامل دخیل در میزان متفاوت رسوب در ایستگاه هیدرومتری منطقه شمرده می‌شوند.

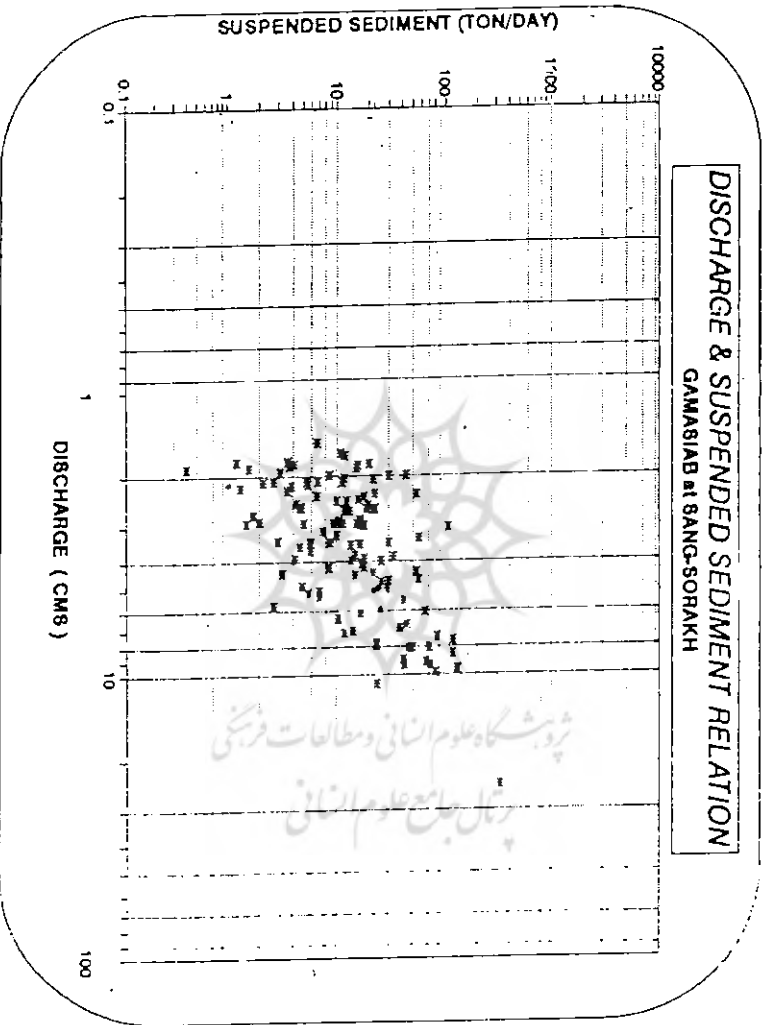
اما آن‌چه که از نظر ژئومورفولوژی اهمیت دارد میزان رسوب‌زایی حوضه است. بر اساس محاسبات انجام شده (نقیب زاده ماهیدشتی، ۱۳۷۳)، «مقدار رسوب سالیانه در کل حوضه گاماسیاب برابر با ۶۸۶۵/۴۲ تن در روز است. همچنین دبی ویژه رسوب در این حوضه برابر با ۲۳۰/۷۴ تن در کیلومتر مربع در سال می‌باشد.»^۱

بنابراین میزان کل تولید رسوب سالیانه در حوضه مورد مطالعه گاماسیاب (به وسعت ۱۷۰۶/۳ کیلومتر مربع)، برابر با ۸۴۲۲۰/۱ تن است. مسلماً در صورتی که بارهای محلول و بار بستر رود را نیز به این رقم اضافه کنیم، با رقمی بیش از آن‌چه ارائه شده روبه‌رو خواهیم بود.

تذکر مجدد این نکته ضروری است که به علت غلبه‌ی سنگ‌های آهکی بر منطقه که اغلب در نواحی مرتفع کوهستانی واقع‌اند و میزان انحلال در آن‌ها بالاست، بخش اعظم مواد حاصل از فرسایش در منطقه به شکل بار محلول از منطقه خارج می‌گردد. بر اساس بررسی‌های انجام شده در مورد کیفیت آب‌های حوضه‌ی آبریز گاماسیاب، اغلب رودهای منطقه از نظر بهره‌برداری در کشاورزی دارای کیفیت خیلی خوب تا خوب‌اند (آب ملایر، گاماسیاب در سنگ سوراخ، قلقل رود، خرم رود و گاماسیاب در دوآب) و فقط آب نهند در محل گوشه‌ی «سعد وقاص» در حد خوب تا متوسط قرار می‌گیرد.

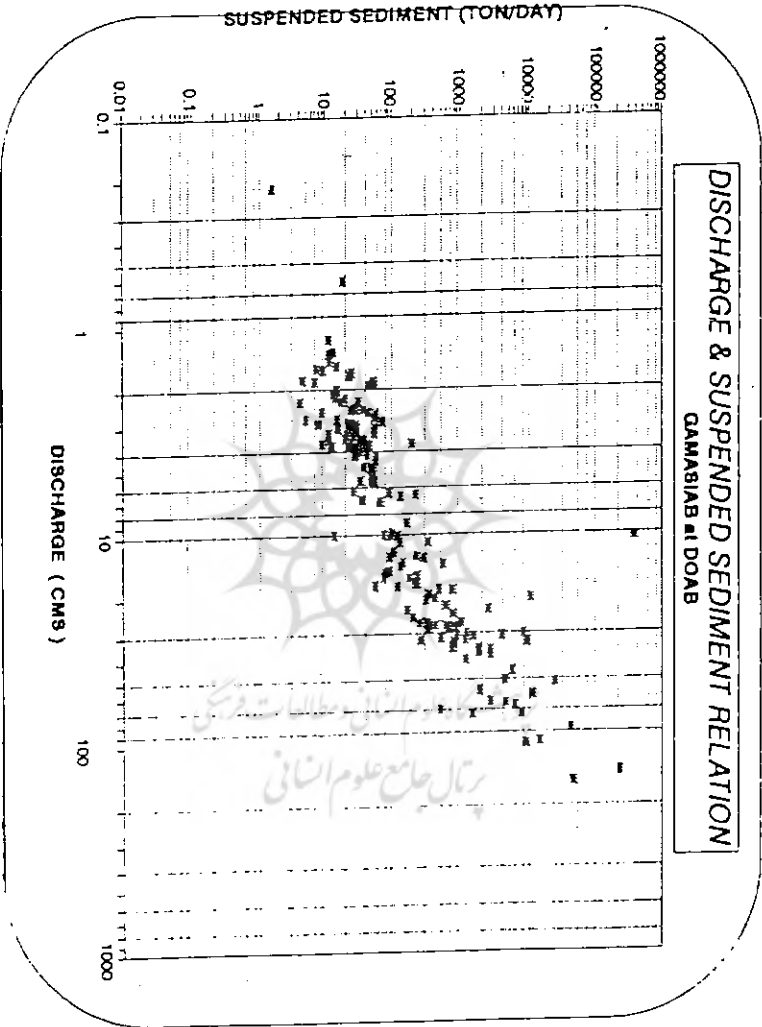
۱- نقیب زاده ماهیدشتی، بهنام، کاربرد تکنیک‌های آماری در بررسی و برآورد پیش‌بینی سیلاب‌ها و خشک‌سالی‌ها، ۱۳۷۳، ص ۵۹

شکل ۷ - تغییرات مواد معلق رسوبی و دبی جریان رود گاماسیاب در محل ایستگاه هیدرومتری سنگ سوراک



منبع: طرح جامع احیا و توسعهی کشاورزی

جدول ۸- تغییرات مواد معلق رسوبی و دبی جریان رود گاماسیاب در محل ایستگاه هیدرومتری دو آب



منبع: طرح جامع احیا و توسعه کشاورزی

منابع :

- ۱- شهبازی ، اسماعیل ، آبراه‌نیمه‌ی شعبان ، فصل‌نامه‌ی فرهنگان ، شماره‌ی پنج سال دوم، صفحات ۹ تا ۳۳
- ۲- شنگ . تی . سی ، راهنمای آبخیزداری و مطالعات برنامه‌ریزی حوزه‌های آبخیز، ترجمه علی‌نجفی نژاد ، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان ، گرگان، ۱۳۷۶، ص ۲۳
- ۳- سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، نقشه‌های توپوگرافی منطقه‌ی نهاوند، مقیاس ۱:۵۰۰۰۰
- ۴- موحد دانش، علی‌اصغر، هیدرولوژی آب‌های سطحی ایران، سمت ، تهران، ۱۳۷۳ ، صص ۶۳-۶۲ و ۹-۱۷۸
- ۵- مرکز سنجش از دور ایران ، داده‌های ماهواره‌ی لندست ۵
- 6 - Srahler, A.N. 1964 . **Quantitative Geomorphology of Drainage Basins & Chanel Network** , in Handbook of Hydrology, Edited by : ven ten Chow . Mac Grawhill , 1964
- ۷- وزارت کشاورزی ، طرح جامع احیا و توسعه‌ی کشاورزی حوزه‌های آبریز کرخه علیا و دزعلیا، جلد اول ، آب‌های سطحی تهران ، ۱۳۷۵ ، صص ۲-۳۳۱ ، ۵۸
- 8 - Whith . I.D . 1992 . **Environmental Systems** . Chapman & Hall , London , P316
- ۹- نقیب زاده ، ماهیدشتی ، بهنام ، کاربرد تکنیک‌های آماری در بررسی و برآورد پیش‌بینی سیلاب‌ها و خشک‌سالی‌ها در منطقه‌ی حوزه آبریز رود گاماسیاب ، دانشگاه تهران ، دانشکده‌ی کشاورزی، تهران ، ۱۳۷۳ ، ص ۵۹
- ۱۰- مشاهدات و اندازه‌گیری‌های مؤلف
- ۱۱- شایان ، سیاوش . تحلیل آثار تراکمی ، فرسایشی دینامیک بیرونی کواترنر و نقش آن در مدیریت محیط‌های کوهستانی ، نمونه‌ی موردی دشت نهاوند ، دانشگاه تربیت مدرس ، پایان‌نامه‌ی دکتری ، ۱۳۷۹
- ۱۲- شایان ، سیاوش ، تعیین محدوده‌ی طبیعی شهرستان نهاوند با استفاده از داده‌های زمینی و داده‌های رقومی ماهواره‌ای فرهنگان ، شماره‌ی اول ، پاییز ۱۳۷۸ ، صص ۹۰ تا ۱۰۱